

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedija v „Kato. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 101.

V Ljubljani, v petek 4. maja 1894.

Letnik XXII.

Vabilo na naročbo.

S 1. majem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. | Četrt leta 3 gl.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gl. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Dunaj, 3. maja.

Budgetna razprava.

(Sedemnajsti dan.)

Poslaniška zbornica je včeraj nadaljevala razpravo o potrebščini finančnega ministerstva.

Prvi govornik baron Dipauli je ostro prijemal fiskalčne namene finančne uprave, ki čedalje očitneje stopajo na dan in se kažejo tudi v načrtu finančne preustroje, katero je nedavno predložil g. finančni minister. Vlada toži, da čedalje bolj gine davčna pravica. To je res, ali glavna krivda zadeva finančno upravo, ki s svojimi naredbami spodkopava zaupanje do finančnih gospodsk. V dokaz svoje trditve govornik z raznimi zgledi pojasnjuje, kako gospodske tolmačijo pristojbinski zakon, kako si pri-

zadevajo posamezniki zaslužiti nagrade za ovadustvom, kako kaznujejo prestopke itd. Pri davčni preustroji bo treba v tem oziru zdatnih prememb, pa tudi kmetskim posestnikom nasproti bo treba obilnih polajšav.

Živahno veselost je vzbujal govornik s svojimi gori omenjenimi zgledi. Opozarjal je na izrek rimskega cesarja Tiberija, ki je bil jednemu svojih finančnih uradnikov dal navodilo: „Dober pastir striže svoje ovce, pa jih na dere.“ Pripovedoval je, kako je on sam jédenkrate po nasvetu gospoda finančnega ministra pisal privatno pismo finančni okrajni direkciji v Briksenu, proseč jo, da bi požurila rešitev nekega njegovega priziva. Čez tri dni pa mu odgovoré, da nimajo nobenega vzroka pospeševati rešitev omenjenega priziva, pač pa mu naložé kolektivinsko kazni, ker na svoje pismo ni pritisnil koleka. Ako se kaj takega godi poslancem, ki imajo priliko pritožiti se zoper tako ravnanje, kako delajo še le z ubogim kmetom, ki si ne more in ne vé pomagati! Govornik je tudi omenjal čedalje večjih troškov za državne potrebe ter vladi in zbornici priporočal varčnost.

Za njim je poslanec Polzhofer priporočal preustrojo vojaške takse, ki naj se pri najnižjih vrstah čisto odpravi, pri bogatejših pa v čedalje večji progresiji pomnoži. Tudi se je potezal za to, da naj se monopolizira izdelovanje prižigalnih klinčkov, za katero naj se porabijo kaznjenci, da ne bodo konkurence delali poštenim obrtnikom.

Tudi Garuhaft se je gledé vojaške takse strinjal s Polzhoferjem, ob jednom pa je priporočal znižanje vžitnega in zemljišnega davka ter polajšave pri hišno-najemniškem davku.

Finančni minister Plener, ki je potem poprijel besedo, pojasnoval je nalogo avstrijske davčne

uprave in omenjal svojega že zadnjič omenjenega načrta, s katerim se bode imel baviti davčni odsek. Raznim pritožbam nasproti skliceval se je na obilne državne podpore ter obetal, da hoče že v prihodnji jeseni predložiti zbornici načrt zakona gledé revizije zemljiško davčnega katastra. Obširno se je pečal tudi z davčno moralo in se spominjal dogodkov v Bukovini ter zahvaljeval svojega prednika, da je bil s krepko roko posegel v dotične žalostne razmere in odstranil pogrške.

Tudi je minister zagotavljal, da vlada pripravlja poseben zakon gledé zdatnih prememb vojaške takse, in da namerava že v prihodnji jeseni zbornici predložiti dotični načrt. Gledé monopoliziranja prižigalnih klinčkov je minister rekel, da imamo v Avstriji 55 tovarn za izdelovanje klinčkov, v katerih dela okoli 7000 delavcev in delavk, da torej podržavljenje ni tako lahko, kakor si nekateri mislijo. Vendar pa on sam za svojo osebo ne bi bil nasprotnik tej ideji, o kateri uradno pa še nobene sodbe ne more izreči. Konečno je govoril minister o tem, kako je treba državne potrebščine v soglasje spravljati z željami in potrebami prebivalstva, ter je omenjal raznih polajšav, ki jih je vpeljal, odkar stoji na čelu finančni upravi. Ali prva skrb finančnega ministra mora biti ohranitev ravnotežja v državnem proračunu. Z ozirom na to načelo mora finančna uprava gledati, da se postavni davki in pristojbine pravilno pobirajo, in če mora v izvrševanju te svoje dolžnosti nekatere želje zanikati, naj se pomisli, da se to godi v skrbi za javni blagor in državne koristi, katere morajo biti gospodom poslancem ravno tako pri srcu, kakor vladi.

Za ministrom prišlo je na vrsto še nekaj govornikov, izmed katerih omenjam le še poslanca Spinčiča, ki je tožil, da se finančne gospodske

LISTEK.

† prelat vč. g. Andrej Alijančič.

(Dalje.)

b) Bil je prav slovenski poštenjak in domorodec. — ne zaman iz šole Slomškove. Srčno ga je veselilo vsako napredovanje Slovencev na kateremkoli znanstvenem polju. Vzradostil se je nad vsako betvico slovenskih pridobitev. Rad je o njih govoril, rad tudi gmotno k njim pomagal, rad se naročal na slovenske časopise, rad podpiral, vsako slovensko podjetje. Štel si je v veliko čast, da so ga izvolili odbornikom Mohorjeve družbe; žal, da ni več učakal videti s svojimi očmi izvršeno, dodelano in blagoslovljeno njeno krasno palačo in Slovencev diko v Celovcu, ker je k tej gradnji mogel le s svojo skušnjo in s svojim svetom pripomoči. Kako mu je bil njegov materni jezik pri srcu, pokaže naj še to le: Videl je in se prepričal, da velikovško nemško šolo obiskujejo otroci slovenskih starišev iz predmestne fare šentruperske. Zato je strogo zahteval od svojih katehetov, da so morali krščanski nauk kakor zgodbe sv. pisma še celo v 4. razredu vedno slovensko podučevati. Zvedel je, da zjutraj ob 8. uri k sv. maši z blagoslovom največ prihajajo Slovenci iz okolice. Zategadelj je vpeljal, da se je sedaj nedeljski list in evanglij moral tudi slovensko brati. Koder je hodil po vizitacijah ali k šolskemu izpraše-

vanju in je zasledil kako germansko ali tudi utopiško nesmisel, vedel jo je satirično in smešno zavrtniti in odpraviti. V svoji domači obhoji, kakor med ožjimi prijatelji govoril je najrajše slovensko. Akopram vže za moje dobe bolj postaren možak, vendar je bil slovenščini toliko privajen, da jo je ne le čisto in gladko govoril, ampak jo je tudi pravilno in korektno pisal. S piscem teh vrst dogovarjal se je čisto po pismih, a vselej v lepi in pravilni sloveščini. Sicer pa v svoji besedi kakor v pisavi ni nikedar poznal niti hlimbe niti klečeplastva. Ravnost in odkritost sta ga dičili tudi nasproti višjim uradnijam, kakor je bil daleč proč od vsake odurnosti in surovosti — verus Israelita, in quo dolus non fuit.

c) Bil je zvest in natančen v spolnovanju svodolžnostij. Vže zgoraj sem omenil, da je bila pisarna njegovo vojno polje. Ondi si našel vsak „akt“ temeljito in globoko pretresen in prevdarjen, a tudi v najlepšem redu. Kako natančen je bil v svojem poslovanju, povem naj, da se je n. pr. za pastoralne konference pripravil, kakor vsoučiliščin profesor za svojo katedro. Dal je najprej jednemu ali drugemu svoj elaborat prečitati. Za njim je smel vsak zaporedoma izraziti svoje misli in opombe. Naposled pa je on sam točno in temeljito govoril in podučeval, dobro hvalil, pomanjkljivo izpopolnoval, napačno zavračeval v pravi tir ali pojasnoval s praktičnimi zgledi. Njegova natančnost se je razvidela pri uradnem obiskovanju cerkev ali pri cerkvenih vizitacijah,

kakor pri zapisnikih šolskega obiskovanja, katere je pošiljal šolskim oblastvom. Po vseh teh vizitacijah razpošiljal je na posamezne fare posebne odloke, ki so obsegali najmanjše podrobnosti in zagatatelj tudi po cele pole. Vsled tega, kakor sem že rekel, bil je sem ter tja preobširen in z delom preobložen. Celo malo preveč se je namreč navzel birokratičnega duha naše dobe, akoprem je bil sicer konservativec od nog do glave, konservativec še celo v obleki, ker svojih svitlih but kakor svoje dolge sukne ni mogel odložiti. Bil je vseskozi prav „kranjski gospod“ in svečenik po navodu Slomškovega, ki je še celo kot škof na zlato mašo našega pokojnega knezovladike Wolfa njega dni iz Maribora prišel v svitlih „štebalih“, ko je v žagradu Šenklavške cerkve pred zlato mašo z mitro krščeval zamorčka Josipa Kranjskega. A zbog tega smo ga vsi le še bolj spoštovali in častili.

d) Bil je pa tudi v. č. g. Andrej A. ljudomil in prijazen do svojih duhovnih sobratov. Rad se je z njimi pri mizi kaj pošalil ali pokratkočasil, rad imel kak dober dovtip, kakor sam v dostojnih mejah zamere ni poznal. Če je imel koga kaj posvariti, posvaril ga je z lepa in vselej le samega, da drugi še o tem niso vedeli. Spominjam se, da je nekdo gg. župnikov sedaj je vže v večnosti! prišel smajni dan, ki biva v Velikovcu vsako sredo, k njemu v čisto civilni, pisani poletni opravi in brez kolarja, da ga ni imel na sebi nobenega znamenja duhovskega stanu. Reče mu: Tako pisani in čomoradasti

na Primorskem premalo ozirajo na hrvatsko in slovensko prebivalstvo, da nimajo niti slovenskih in hrvatskih tiskovin, niti slovanskih napisov, in da višji uradi tudi silno počasi rešujejo prizive. Priporočal je torej resolucijo, katera vladi priporoča odpraviti omenjene napake.

Po končni besedi poročevalca Kozlowskega obveljal je proračun direktnih davkov po odsekovih predlogih. Pri carini je bilo oglašanih več govornikov, ker jih pa ni bilo v zbornici, zgubili so besedo in je dotična točka obveljala brez razprave. Na vrsto so prišli indirektni davki, o katerih se bode pa razprava nadaljevala v prihodnji seji, ki bode jutri ob 10. uri dopoludne. Ker sta bila za zvečer sklicana valutni in obrtni odsek, sklenil je predsednik sejo ob četrt na 5. uri popoldne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. maja.

Mažari in Hrvati. Dne 19. t. m. pojde več hrvatskih deželnih poslancev v Budimpešto, da povrnejo pohod Mažarov v Zagrebu. Povabljeni so v Budimpešto poslanci vseh hrvatskih strank, ali pojdejo pa najbrž sami pristaši vladne stranke. Ti shodi imajo namen Hrvate bolj navezati na Mažare. V Budimpešti delajo se velike priprave za vsprejem hrvaških gostov. V gledališču bode posebna slovesna predstava Hrvatom na čast. Gospodje v Budimpešti tudi vedo, zakaj se trudijo. Radi bi Hrvate pridobili, da bi jim popolnoma odstopili Reko, ali to najbrž ne pojde. Vladna stranka hrvatska bi morda še dovolila, ali se boji naroda, ki bi jo utegnil popustiti pri volitvah. Pa tudi v nekaterih drugih vprašanjih bi radi Mažari pridobili Hrvate na svojo stran.

Civilni zakon na Ogerskem. Dne 7. t. m. pride ta stvar pred gospodsko zbornico. Vsa ugibanja časopisov so brez prave podlage, ker ima zbornica mnogo članov, ki le redkokdaj prihajajo v zbornico, o katerih se ne more vedeti če pridejo, pa tudi ne, kakšnega potitičnega mnenja da so. Domneva se, da bode večina na jedno ali drugo stran majhna. Pri vsem tem je pa tudi mogoče, da bi bila večina bodi si za vladno predlogo ali pa proti njej znatna, ako pride k seji mnogo magnatov, o katerih se dosedaj ne ve, kateri stranki da pripadajo, ker se za politiko ne brigajo. Tudi glasovanje o mešanih zakonih z židi ne more biti nekako merilo, ker od tistega časa se je zbornica preustrojila in se je tudi tako mej člani gospodske zbornice mnogo spremenilo. Mnogi so odmrli in njih nasledniki utegnejo biti drugačnega mišljenja. — Odsek je že izdelal svoje poročilo. V njem se pred vsem naglašja, da jedinstvo države in enakopravnost zahteva, da se za vse ogerske državljane na enak način sklene zakon. Na dolgo se dokazuje, da urejenje ženitvenega prava spada v področje države in se pri tem sklicuje, da se je že leta 1848. bilo naročilo vladi, da izdela podoben načrt zakona. V poročilu se tudi skuša dokazati, da predloga

pa vendar župniki niso. Ne pozabite: Etsi vestis non facit monachum, ostendit tamen spiritum. Hinc omne scandalum, etsi pusillorum, quantum potes, devita! — Če je nastalo kako nasprotje med župnikom in župljani, klical je sedaj jednega, sedaj drugega k sebi, vsakemu posebej dal dober svet, potem pa jih skupno poklical, jih med seboj sprijaznil in stvar je bila pobotana. Bil sem navzoč, ko se mu je neki župnik, ki je tudi vže med pokojniki, pri cerkveni vizitaciji skrnil in mu iz stare zamrže zapovedano zvonjenje kot škotovemu namestniku pri njegovem prihodu prepovedal. Misli sem, da bode kaj zagromelo. A ti oblaki so se po g. Alijančičevi prijaznosti in njegovi ravnodušnosti brez vsega bliska in groma razpršili. Mož je spoznal svojo napako in naglost, in ko sva odhajala, zvonilo je brez vsakaterega opomina cele pol ure za nama, ko sva bila vže zdavnej za drugo goro. Vprašam ga, kako mu je mogel biti toliko prijazen? Vidite, to je čudak, mi reče, ki ima vedno svoje muhe. Morebiti mu je prišlo na misel, da je ob sv. Jakobu veliki četrtek ali veliki petek, da je dal zvonove zavezati. Na to pa mu je prišel zopet svitel trenutek, da se je iz omotice predramil in sedaj zvonil brez konca in kraja, kolikor je poprej zamudil. Meni pač na tem ni nič glede moje osebe; tako daleč pa priprosti mož itak ne misli, da s tem spoštovanje jemlje svojemu škofu, a za škofom čast odreka Bogu samemu. „Sinite mortuis sepelire mortuos!“

(Konec sledi.)

cerkvi ne škoduje, ker ne brani nikomur poročiti se po civilnem zakonu tudi v cerkvi in nobenega ne sili ločiti se. Sploh pa poročilo ni posebno temeljito sestavljeno. Vidi se, da je poročevalec čutil, da je slabo stvar težko zagovarjati. Poročilo tudi ne bode nobenega prepričalo o potrebi civilnega zakona, ako poprej iz strankarskih ozirov o tej potrebi ni bil prepričan.

Domnevana ogleduha. Blizu Nizze so francoski žandarji prijeli nekega nemškega slikarja in nekega nemškega zlatarja, ker so ju imela za vohuna. Nekdo je videl slikarja, ko je risal nekó pokrajino in ga ovadil. Oba so peljali v Nizzo, kjer sta se imela zagovarjati zaradi vohunstva. Preiskava se je strogo vršila. Posebno težavno je bilo francoske uradnike prepričati, da neki listek, ki so ga našli pri slikarju, ni nič nevarnega. Na listku je bilo zapisano perilo. Francoski uradniki so pa po sili hoteli, da naznačene cene pomenjajo kilometre. V ječi so ju imeli jako trdo. Naposled so ju obsodili na 6 dnij zapora zaradi nedovoljenega risanja in nošnje orožja, ker so pri jednem našli revolver in jo odpeljali na nemško mejo ter iztirali iz Francije. Nemški zastopnik v Parizu se je baje zaradi tega dogodka pritožil pri francoski vladi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. maja.

† P. Florentin Hrovat.

Sinoči na vnebohod je umrl č. g. P. Florentin Hrovat, vikar frančiškanskega samostana, vodja deške ljudske šole v Novem Mestu. Rodil se je 1. maja 1847 v Zgornjem Tuhinju, šolal se v Kamniku in Novem Mestu, kamor ga je vzel njegov stric, profesor P. Ladislav Hrovat. Po šesti šoli leta 1865 je vstopil v frančiškanski red, 17. septembra 1868 naredil slovesno obljubo in 24. septembra 1870 bil posvečen v mašnika. Leta 1872 po dokončanih bogoslovnih študijah je bil poslan v Kamnik za učitelja ljudske šole, a že l. 1876 premeščen v Novo Mesto. Ker je bil vodja novomeške ljudske šole, P. Ziga Jeraj, omagal, postal je P. Florentin vodja in ostal v tej službi do svoje prerane smrti. Rajni je bil velik prijatelj mladine, s katero je znal mnogo potrpeti. Bil je učitelj z dušo in telesom, za šolo kakor rojen. Njegovi predstojniki so ga jako čislali in slavno ministerstvo je njemu in še dvema tovarišema dalo spričevalo učiteljske sposobnosti. Ni čuda, da se je šola pod njegovim vodstvom toliko povzdignila, da služe kot jedna najboljših na Kranjskem. Druga vrлина pokojnikova je bilo njegovo spretno pisateljsko pero. Pisal je prav mnogo v „Cvetje“. Vsi daljši življenjepisi so njegovi n. pr. sv. Frančišek Solan, Janez Kapistran itd. Družba sv. Mohorja je izdala življenjepisi misijonarja Franca Pirea. V „Vrtcu“ je spisal zgodovino kranjskih mest. Pri Krajcu je izšlo „Okrajno glavarstvo Rudolfovo“ in cela vrsta Šmidovih povestij, poslovenjenih po njegovem spretnem peresu. Poučeval je tudi na obrtni šoli in ta ga je menda najbolj zdelavala, ker imel je ob nedeljah, vsaj prejšnja leta, štiri ure dopoludne po vrsti. Leta 1890 je postal gvardijan in ostal v tej častni službi tri leta. Okrajno učiteljsko knjižnico je vodil menda celi čas in vžival pri gospodih tovariših največje zaupanje. Bil je sploh jako blagega značaja, a slabotnega zdravja. Že kot bogoslovec je večkrat metal kri. Pozneje se je nekoliko utrdil, a zadnji dve leti je zgubil zopet toliko krvi, da se je bilo bati za njegovo življenje. 15. aprila jn bil zadnjikrat v šoli in od tedaj je hiral dan za dnevom. Pogreb bo jutri (soboto) ob 5. uri popoldne. N. v m. p.!

(Dolenjske železnice.) Mnogo prej, nego se je v obče pričakovalo, dovršena bodo dela na železnični progi Grosuplje-Straža. Par dni porabilo se bode še za posipanje gramoza v zadnjih kilometrih proge mej tem pa se bodo dovršile na postajah potrebne naprave. — Prihodnjo nedeljo gre razdelitveni vlak iz Ljubljane do Straže, ki popelje seboj železniško osobje za postaje in stražnice ter razno prtljago, temu pa bode sledilo še par drugih v to svrhu. 27. t. m. odpelje se od tu takozvani „policijski vlak“ vozeč seboj organe za pregledovanje naprav tičočih se javne varnosti, in 30. maja odide otvorilni vlak, s katerim se bode ta toliko pričakovana proga Dolenjcem na jednako slevesen način odprla kakor ljubljansko-kočevska. — Prometu izročena bode v 1. dan junija meseca.

(Otvoritev hranilnice v Novem mestu.) Iz Novoga mesta 1. maja: Danes se je otvorila mestna hranilnica z nagovorom župana Perko-ta in namestnika predsednika ravnateljstva g. dr. J. Schegule, v navzočnosti vladnega komisarja več mestnih odbornikov, upravnih svetnikov in vlagateljev. — Vložilo se je na 29 knjižic 4894 gl. 63 kr., tako da pride na eno knjižnico 162 gl. Prošenj za posojila se je vže vložilo skupaj za 2100 gl.

(Prvi maj v Celovcu.) Poroča se nam: Javil sam vam, da so lastniki tukajšnjih tiskarn sklenili, da na dan 1. maja svojim stavcem ne dajo prosto. Danes, 1. maja, pa stavci v več tiskarnah vkljub temu niso prišli delat, v nekaterih sploh niso delali, v drugih le deloma. Tudi v novi tiskarni društva sv. Jožefa niso prišli na delo, radi česar list „Kärntner Ztg.“ danes ne izide. V Mohorjevi tiskarni se je redno delalo.

(V Gorici) bočejo razširiti brambovsko vojašnico. V to vršil se je v petek komisijski ogled. Znamenito je, da je bila vojašnica zgrajena še le pred dvema letoma, a sedaj uže ne zadostuje. Kje so imeli pač tedaj oči. — V četrtek napala je v gostilni pri „Belem zajcu“ nenadoma slabost vpok. polkovnika Karola Šencka. Prepeljali so ga domov, kjer je v saboto umrl. Pokopali so ga z vojaškimi častmi. — Po Gorici muči še vedno davica otroke. — Višje sodišče v Trstu dovolilo je kancelistoma Jož. Maregi v furl. Tržiču in Jan. Basatti v Korminu, da smeta zamenjati službi. — Železniški postaji v Korminu dovolilo je vodstvo izdajati vožne liste v Milan in nazaj, veljavne 10 dnij. Vožnja se sme trikrat pretrgati. — Gasilno društvo snujejo v Sežani.

(Nezgod.) Iz Lukovice: Dne 30. aprila odšli so 4 mali otroci posestnika iz Lukovice štev. 23, vkljub prepovedi starišev, iz hiše na veliko cesto in od tam proti vodi Radomlji, ki je sedaj po dežju precej narastla. Od tam pelje najstareja hči Angela, še ne 7 let stara, svojo mlajšo sestrico na neko bruno, ki leži čez potok, da bi šli na bližnji travnik nabirat cvetic. Ko pridete sredi bruna, stareja omahne, pade v vodo in potegne tudi svojo sestrico, ki se je držala za njeno obleko, saboj v vodo. Mlajša se obdrži nekako vrh vode, kako je pač težko umeti, menda jo je obdržal sam angel varuh, kjer je poprej svojo starejšo sestro svarila, naj ne gresta na bruno; začne upiti in neki mladenič, ki je slučajno mimo nesel vrečo žita v mlin jo zaslisi, skoči za njo v vodo in jo reši. Sedaj pove mlajša, da je njena sestrica Angela v vodi. Omenjeni mladenič jo začne iskati, kmalu prihite še drugi, a vse iskanje je zastoj, odnesel jo je deroči potok. Po dolgem, trudapolnem iskanju, pri katerem so eni skoraj do vratu hodili po vodi, našli so jo, seveda mrtvo. Bila je prav pridna, zelo nadarjena deklica, a malo svojo nepokorščino morala je plačati s svojim življenjem.

(Iz Rima) se nam poroča: Kakor listi vedó poročati, bili sta pri zadnjem vsprejemu španjskih romarjev navzoči tudi hčeri Don Carlosa, Elvira in Beatrice, in sicer „incognito“. — Pred vojnim sodiščem v Palermu je v pravdi proti poslanecu De Felice zaradi veloizdaje itd. pričal tudi znani poslanec Imbriani, ki je mej drugim navajal, da sedanjí ministerski predsednik svoje dni govoril še bolj prekucijske govore, kakor zatoženec. In mnogo teh govorov je izšlo v tisku iz Crispijeve tiskarne l. 1887, ko je bil Crispi prvič na čelu italijanski vladi. Crispi je bil, naglašja Imbriani, pred leti hujši republikanec, kakor je De Felice, ki je sicer pre-nagel in malo izbirčen v svojih izrazih. Minolo sredo je neki lupež v nekem tunelu na progi Rim-Genova napadel sprevoznika, spečega v vagonu, ter ga z nožem 16krat ranil. Ranjenec je imel še toliko moči, da je zlezal do prvega osebnega vagona. Mej tem se je napadnik zgubil z vlaka v temni noči. V vozu za prtljago je bilo 15.000 lir, katerih hudobnež ni imel časa odnesti. — Tukaj vže nekaj dnij po malem dežuje. — Prvega maja ni bilo čuti o nobenih nemirih.

(Hrošč.) Poroča se nam, da je šolska mladina jednorazredne šole Zalag-Cerklje, šolskega okraja Kamnik, nabrala od 24. do 30. aprila 13 mernikov hroščev.

(Letina in kebrovo leto.) Iz Lukovice: Letina pri nas kaže prav dobro, vse je lepo zeleno in v cvetju, odkar nam je dobri Bog dal potrebnega dežja. Ako nam Bog da zopet kmalu lepo vreme in nas varuje posebnih nesreč, smemo pričakovati najobilnejših pridelkov. Letošnje leto je tudi pri nas res pravo „kebrovo leto“, koliko je tega mrčesa, bi nihče ne verjel, kedor ne vidi sam. Napovedala

se mu je pa tudi prav odločno vojska. Na opominovanje in poduk g. učitelja na Brdu, prinesli so mu samo šolarji vže čez 30 mernikov kebrov, ki so se pokončali in v zemljo zakopali. Na Prevojah plačuje župan liter kebrov po krajcarju in nanesti so mu jih vže čez 60 mernikov. Koliko črvov je stem pokončanib, koliko poljskih pridelkov rešenih! Naj bi povsod tako pridno pokončavali kebre, potem bi ne bilo slišati toliko pritožb, da črvi spodjedajo rastline po njivah in travnikih.

(Mejnarodni shod katoliških učenjakov) bo letos začetkom meseca septembra v Bruselju. Vpisnina stane 10 frankov. Kedor se želi kadarkoli vdeležiti tega skoda piši: dr. A. Dumont-u prof. na kat. vseučilišču v Lovanju (13 rue dela Laie). Odsekov je osem: 1. za bogoslovje, 2. modroslovje, 3. pravo, 4. zgodovino in starinoslovje, 5. matematika in fiziko, 6. naravoslovje, 7. antropologijo, 8. jezikoslovje. Kedor se vdeleži shoda, dobi vse razprave na shodu v posebni obširni knjigi. Namen tem shodom je skupljati katoliške učenjake s celega sveta v obrambo katoliške vere.

(Nesreča.) V tovarni na Jesenicah se je v noči od nedelje na ponedeljek opeklo 5 delavcev, jeden izmed njih dokaj nevarno. Zakrivil je nesrečo nepreviden delavec, kateri je tekočo žlindro polil z vodo.

(Delavski nemiri na ruskem Poljskem.) V mnogih tvorniških krajih na ruskem Poljskem so se začeli mej delavci nevarni nemiri, vzlasti pa v Sosnovicah, Bendzinu, Javjercu in pod Čenstohovom. Delavci so po tvornicah popuščali delo in se zbirali grumeč proti svojim delodajavcem. Na več mestih so se stekli s policijo. V Sosnovicah se je bilo do 2000 delavcev. Agitacija izvira izmed priseljenih nemških delavcev, ki so vsi socijalisti. Ruska vlada zato kar družega za drugim izganja čez mejo, če ga ne pridrži v varšavski ječi.

(Grajenje dolenske železnice in neprilike za kmeta). Z Dolenjskega 27. aprila. Kmalu se bo odprla železnična proga: Grosuplje-Straža. Nekateri se morda železnice veselje, kmetje večinoma ne. Pa vsaj je njih strah pred železnico že sedaj opravičen, in škoda, katero jim je železnica že prinesla, in katero jim bo vedno delala, je že sedaj pri grajenju očitna in neznosna. Vpraša se: zakaj neki se nektera dela — potrebna in nepotrebna, — na progi sami vsaki dan podirajo in popravljajo: — na občinstvo pa se ne jemlje najmanjšega obzira? Tako n. pr. se na onem delu proge, ktero je prevzel preveč znani pl. Malberg, pri presekih okrajne ceste pusti mesec za mesecem najdebelejša „šuta“ (skalovje), da je ni niti človeku, ne živinčetu brez nevarnosti prekorati. Zakaj se ne naspe precej z drobnejšo in ugodnejšo materijo za hojo in vožnjo?! Lansko celo leto smo komaj pregazili kupe ilovice na okrajni cesti, — letos pa skalovje, da se je vedno bati, da živina ošepa. In vse to na okrajni cesti, kjer je velika komunikacija. In za vse to se niti podjetnik, niti kdo drugi postavni skrbnik ne zmeni. Kdo bo kmetu vola plačal če ošepa?! — Za potrebne, izgovorjene in obljubljene „rampe“ se še sedaj ne skrbi, da mora sosed sosedu po sredi njive voziti, kdo bo škodo kedaj povrnil? — Kanale, po katerih se je poprej deževnica koristno na travnike odtekala, so zasuli, za napravo novih se ne skrbi, travnikom se pa občutna škoda godi, ker se rodovitna voda po nepotrebnih kotih potika. Koliko časa bo pa treba še čakati?! — S postajicami (t. j. čakalnicami, — Haltstelle) se tako varčno ravna, da bo človek več ur potreboval, da se usede na železnični voz, če tudi hlapec memo njegove hiše ali fare drdra. Tam kjer se tri ali več ne malo številnih župnij sredotoči gledé sejmov in drugih važnih opravil, bi pač morala biti čakalnica, ker je na korist ljudem in železnici, kakor n. pr. v St. Lorencu, in vendar se ne ve, ali bo, ali ne! Ali se ne gradi železnica zarada ljudij in pa v korist ljudem? Kaj bo „Dolenjcu“ železnica pomagala, če bo videl, da se turčini memo njegove hiše vozijo, on mora pa doma biti, ali pa peš hoditi in se voziti? Pa kmet je vedno revež, davke plačaj, tiho bodi, — slava in živio „vpij tistim, ki železnico gradijo, dobičke spravljajo in mu škodo delajo! Kam jadrano? —

(Z Reke.) Pred več časom odpovedal se je nadvojvoda Josip pokroviteljstvu reškega mažaronsko-lahonskega planinskega društva — radi Košutove zastave, a reške novine kar molčijo o tej odpovedi, valjda se sramujejo. — Na Orehovici zgorela je deloma te dni tvornica z mlinom za kosti i dr. Škode je okolo 30000 glđ. Zavarovana je za 56000 glđ.

K sreči da so rešili zalogo 10 hl. bencina. — Prav dobro je storil „Slovenec“ da je sprejel dopis iz Trsta o srbstvu. Zalibog da radi zmešnjave delajo. Tudi v Reki se bolj za se držijo. Na Hrvaškem je prežalostno v tej zadevi. Po srbski misli še Hrvatov ni na svetu, vse je srbsko. To je res grda nezahvalnost od njih. Hrvati so jih ob času preganjanj gostoljubno sprejeli, sedaj pa hočejo gospodariti v tuji hiši. Še pred nekoliko desetletij, kako je bilo vse bolj složno — a sedaj? Tak razdor, da je groza, mej Hrvatom i Srbom. Treba reči, da največ, prav hudo so Srbi krivi. Za nas Slovence je to res žalostno — a žalibog resnično. A od vlade so Srbi dobro podpirani, ona vže ve, kaj dela: divide et impera. Ako bi se radikalno srbstvo, ki sedaj vlada dobro poznalo, ne bi bilo preveč navdušenja za te tužne neznačajneže, k večemu bi se potegnila za nje kakšna mašomarna Slovenka, ki je pripravljena pravoslavna Srbkinja postati, samo da moža dobi, kakor tista Solkanska v Karlovcu.

(Glagolica v senjski škofiji.) S Primorja se nam piše: Mnoge je tod razveselila prekrasna zadnja biskupova okrožnica glede rabe glagoljskega misala in jezika. Gotovo pa ne bode po volji Rečanom (se ve ne vsem), kateri niso hoteli misalov od biskupa sprejeti ter so jih vrnili. Prav primerno govori okrožnica o take vrste ljudeh: „Ima ljudi koji nam zavide ovakov privilegij; ima ih, koji ga ne cene, jer mu vriednosti ne razumiju, pa bi htjeli, da ga mi sami napustimo, tobože revnujuči za jezik svete rimske cerkve, kojoj smo sinovi. Ovakovi hoče da budu mudriji, nego su sami rimski pape, koji su nam onaj privilegij dali, te ga uzprkos svakojakim napadajem, protivštinam, da uzprkos nebrizi i nemaru od strane i takovih, koji su bili zvani ovoj privilegij kano svoj čuvati i u čistoći uzdržati — pape su ga tečajem vjekova nama čuvali i potvrdjivali, te se skrbili za čistoću slovenskoga jezika v božjoj liturgiji. Pa su ovo pape smatrali ne kano osobitu milost od svoje strane, nego kano svoju pastirsku dužnost“. Pravijo da ni hotelo starešinstvo misalov plačati, češ, da niso za Reko, kakor da bi to mesto ne spadalo pod senjsko biskupijo. Se ve da Mažari bi radi priklopili Reko kaki mažarski biskupiji ali pa samo za se v biskupijo povzdignili, — a to grozdje je še prekislo.

(Reške novice.) Z Reke: Ni dneva skoro, da ne bi pisale reške novine o bodočem prihodu ogrskih pevcev. Vedno se odbor v sednicah posvetuje o sprejemu. Kakor se govori, došlo jih bode čez 2000 a okolo 15000 kani se za nje potrošiti. Kjer je vže toliko stotisoč dolga, se še ta mali dodatek poznal ne bo. Mažarom treba pokazati Reko v sijajnosti. Ali bodo vsi davkoplačevalci zadovoljni, to je drugo vprašanje. — Nekoliko v zadregi so gledé stanovanj za te goste, priporoča se tudi privatnim, naj odstopijo kaj prostorov. Najbolje bo pa še za šolsko mladež; celih 15 dnij ne bode šole, ker šolski prostori bodo spremenjeni v stanovanja za Mažare. Za take stvari ni škoda šolskega pouka krasti, ali da bi se dajalo mladini kaj več priložnosti, da bolj zadovoljuje verskim potrebam, za to je škoda preveč časa žrtvovati. — V Pešti sta se imela duelirati dva Rečana, mažarona, znani Walusehnik in dr. Doll' Asta. Prvi je poslal zdravniško svedočbo, da ne more iz Reke radi bolezni. Časopisi o tem razpravljajo, kakor da bi bil dvoboj postavno dovoljen. — Nekaj novega na morju! Hrvatski parobrod (vladen) ima na jamboru čisto hrvaško zastavo, ako vozi koju odlično osebo, n. pr. presv. Kršnjavija, ali pa novega nadbiskupa, kateremu vlada parobrod na razpolaganje pošilja. Ako se ne motim je tudi neki drugi parobrod s tako odličnostjo ob obali s hrvaško zastavo jadrat. Navada je namreč, kedar je katera odlična oseba na brodu, da se razobesi posebno zastavo na jambor razen navadne male zastave, katera je na zadnjem delu broda.

(Razpisana služba.) C. kr. deželna vlada za Kranjsko razpisuje 25. t. m. službo okrajnega zdravnika 1. vrste z letno plačo IX. vrste, oziroma zdravniškega vladnega koncipista z letno plačo X. vrste.

(Zgorela je) 6letna deklica posestnika Josipa Grudliča iz Hrastja, okraj novomeški. Zvnila je na se prižgano petrolevo svetilnico in se vkljub hitre pomoči tako opekla, da je 21. pr. m. umrla.

(Lep vspeh domače reje!) Piše se nam: Dne 7. in 8. maja t. l. razstavljen bode pred mestno klavnico prašič domače reje, ki tehta 8 starih centov in je star stoprav 2 leti. Zredil ga je kmečki gospodar v Povedji v kamniškem okraju. Proti majhni vstop-

nini zamogel ga bode na omenjenem prostoru vsakdo videti in bode zajedno ondu tudi na prodaj. — Ker je baš v torek mesečni semenj, ponudi se našim svino-rejcem prilika, ogledati si ta redki kos domače reje.

(Vreme.) Mesec maj prinesel nam je včeraj prvi vsaj deloma suh in solnčen dan. Ozračje so je nekoliko shladilo in južni veter se je jel nekoliko umikati severnemu. Proti poldnevu se je nebo od jugozahoda jelo sicer nekoliko temniti in je bilo čuti tudi malo grmenja, naposled pa se je nebo vender po malem sčistilo, in izvzemši par kapljic popoldne, imeli smo še dokaj prijeten dan. Barometrovo stanje je zadnja dva dneva visoko; Adrija malo valovita.

Društva.

(Akademično društvo „Triglav“) v Gradcu priredi dne 5. t. m. II. redno zborovanje s sledečim vspehom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo revizorjev a) blagajne b) knjižnice. 4. Pogovor o statutih. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: „zum Prinzen Coburg“. Gostje dobro dosli!

Telegrami.

Novomesto, 4. maja. Pater Florentin Hrovat sinoči umrl. Pogreb bo soboto ob petih popoldne.

Dunaj, 3. maja. Cesar je vsprejel v zasebni avdijenci srbskega poslanika Simića, ki mu je izročil svojo poverilnico, pa francoskega vojaškega atašeja.

Dunaj, 3. maja. Pododbor mestnega sveta je sklenil, da se ne bode pogajal z nobenim dosedanjih projektov za električno železnico in sklenil razpisati obrok za nove ponudbe.

Dunaj, 3. maja. V soboto se pelje cesar s posebnim vlakom v Lichtenegg, da bode pri krstu najmlajšega vnuka.

Dunaj, 3. maja. Včeraj skušali so štrajkovci spraviti druge delavce od dela. Prigovarjali so jih in jim pretili. Policija jih je razgnala in nekaj zaprla.

Dunaj, 4. maja. Gospodska zbornica je brez debate izročila budgetni komisiji dva načrta zakonov o tržaških skladiščih. Vsprejela je v drugem branju brez debate načrta zakonov o zglaševanju črnovojnikov in o razširjenju zavarovanja proti nezgodam.

Gradeo, 4. maja. Položaj v Lunglochu je nespremenjen.

Moravsko Ostrova, 3. maja. Štrajk se je razširil na vse jame in tovarne v Poljski Ostrovi in Mihalkovici. Delavci odločno zahtevajo osemurni delavnik.

Bukarešt, 3. maja. Izvlekli so iz Dunava že osem mrličev v ponedeljek potopljenih.

Sredeo, 3. maja. Včeraj je skupina mladih ljudij, socijalistov, hotela prirediti tabor, pa jih razgnala policija.

Cetinje, 3. maja. Vodje albanskih rodov sklenili so na shodu v Tuziju, da za tri mesece opuste pašo za živino ob črnogorski meji.

Berlin, 3. maja. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ razpravlja o trgovski pogodbi s Španijo ter zavrača očitanje prevelike potrpežljivosti proti Španiji. Če se zavrže pogodba, se bodo pretrgali diplomatični odnošaji s Španijo.

Berolin, 3. maja. Na neko interpelacijo v pruski zbornici poslancev je odgovoril minister Heyden, da vlada hoče uvesti prisilno zavarovanje za živino le po potrebi.

Berolin, 3. maja. Včeraj se je otvorila velika berolinska umetninska razstava.

Rim, 3. maja. Včeraj dopoldne začela se je pravda proti rimski banki.

Rim, 3. maja. V zbornici nadaljuje se danes debata o budgetu ministerstva vnanjih stvari. Barzilai pobija italijanske zveze, o katerih pravi, da so krive narodnogospodarske vojske, katero je začela Francija z Italijo. Vspehi alijančne politike so popolnoma negativni. Govornik pravi, da sedanje italijanske zveze še ovirajo vpliv Italije. Govornik zahteva, da se objavijo zvezne pogodbe. Minister vnanjih stvari je odgovoril Barzilaiu,

kako stališče zavzema Italija v zvezah in kake vnanje politike se drži Italija. Minister pravi, da Italija nima ničesar skrivati svojim zaveznikom. Zveza se je sklenila v skupno obrambo v slučaju napada. Ministra veseli, da je vedno manj bati se vojske, ker vsi državni glavarji v Evropi žele miru. Odnosaji s Francijo so prijateljski, pa tudi z Rusijo. Trodržavna zveza je jamstvo za mir.

Pariz, 3. maja. Civilno sodišče je obsodilo vrednika nekega franc. lista, da mora plačati zaradi obrekovanja denarnega zavoda „Credito Fonciere“ 2000 frankov globe, 300.000 frankov odškodnine in rzsodbo dati natisniti po mnogih listih, kar bode stalo kacijh 130.000 frankov.

Pariz, 3. maja. Sodišče je potrdilo poravnavo mej panamske družbe likvidatorji ter Reinachovimi dediči in Herzom. Reinachovi dediči plačajo 1,550.000 frankov in Herz 1,500.000 frankov. S tem se tudi ustavi sodnje preganjanje Herzovo.

Toulon, 3. maja. Velik požar je bil v velicih ladjedelnicah mourillonskih. Škode je kacih pet milijonov frankov. Začela se je preiskava, kaj je vzrok požaru.

Barcelona, 3. maja. Vojno sodišče je obsodilo anarhiste zatožene zaradi udeležbe pri napadu na generala Martinez Camposa. 2 sta obsojena na smrt, 4 pa v dosmrtno ječo.

Atene, 3. maja. Včeraj se je zopet čutil nov potres. Kacijh 100 novih mineralnih vrelcev je začelo teči. Ljudje beže na gore. Kralj je obiskal kraje, koder je bil potres.

London, 3. maja. Včeraj se je začela mejnarodna bimetalistična konferenca. Predseduje londonski župan. Došlo je več narodnih ekonomov, iz Nemčije grof Mirbach in Arends.

London, 3. maja. Anarhista Fernara in Polti prišla sta danes pred sodišče. Fernara priznava krivdo in pravi, da je hotel pobiti kapitaliste in meščane. Polti pravi, da je nedolžen. Prvi odgovarja italijanski, drugi angleški.

Washington, 3. maja. Vodje in podvodje brezposelnih delavcev so bili zaprli, ker so včeraj bili vdrlji v kapitol, pa so jih proti kavciji zopet izpustili. V petek se začne pravda proti njim.

Cleveland, 3. maja. Včeraj so se ponavljali nemiri. Delavci, mej katerimi je nekaj Poljakov, pobili so več šip. Več so jih zaprli.

Rio de Janeiro, 3. maja. Peixoto je odšel v Petropolis. Parana in Curitiba sta pomirjeni.

Umrli so:

2. maja. Uršula Novak, posestnica, 90 let, Krakovske ulice 2, ostarelost. — Leon Zupanec, disponentov sin, 1½ meseca. Križevniške ulice 8, dyspepsie.

V bolnišnici:

30. aprila. Ivana Levč, gostija, 82 let, krvavenje možgan.

Tujci.

1. maja.

Pri **Stonu**: Josip Kosina, Steinherz, Kostih, Winter, Rohács, Glück, Winter, Elger, Buxbaum z Dunaja. — Kramer iz Celovca. — Fischer iz Budimpešte. — Müller iz Liberce. — Gavrilovič iz Petrinj. — Glück iz Prage. — Mitzky iz Maribora. — Kohn iz Plzna. — Ana in Olga Gnetz iz Trsta. — Haselsteiner iz Gradca. — Stergulec, Meden iz Begunj. —

Grundner, inženér, iz Ljubljane. — Botschen iz Česke Lipe. — Neumann z Reke.

Pri **Maliču**: Reichmann, Reich, Lazko, Schneider, Schafranek, Raab, Pammer, Schwarz z Dunaja. — Suchanek iz Berolina. — Kameniczek iz Brau. — Rosenberg iz Bu. dimpešte. — Božič iz Poddrage. — Lukanitsch iz Celja. — Schmid iz Inomosta. — Perudamur iz Gorice. — Papst z Reke. — Palm s soprogo iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Prevec iz Št. Jurja. — Meden iz Begunj.

Pri **bavarskem dvoru**: Pultzer z Dunaja. — Remic iz Postojine.

Pri **Jušem kolodvoru**: Volk z Rečice. — Detela iz Doba. — Jedlička iz Jesenic.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. sjut.	734.6	12.2	sl. vzh.	oblačno	0.90	
8. u. pop.	734.6	14.8	"	jasno	dež	
9. u. sveč.	734.9	10.6	"	"	"	
7. u. sjut.	734.6	7.0	brezv.	megla	0.00	
8. u. pop.	732.1	18.6	sl. vzh.	jasno	"	
9. u. sveč.	731.7	11.0	"	"	"	

Srednja temperatura obeh dni 12.5° in 12.2°, oziroma za 1.0° in 0.7° nad normalom.

Zahvala.

Odbor akad. društva »Triglav« si šteje v prijetno dolžnost zahvaliti vse one zavode in gospode, ki so društvo gmotno podpirali v preteklem zimskem tečaju 1893/94. Blagovolili so darovati: Mariborska posojilnica 50 gld., ptujška 30 gld., Celjska 25 gld., ormoška 15 gld.; dr. Jurtela, odvetnik in deželni poslanec v Smarji 8 gld.; po 5 gld. gg.: dr. Dečko, odvetnik in dež. poslanec; Gregorič, zasebnik v Ptuj; dr. Ipavc B., zdravnik; dr. Klasinc, odvetnik v Gradcu; Podgoršek, policijski uradnik; Premru, voj. kurat, dr. Serneck, odvetnik in dež. poslanec.

Priporočujoča društvo še nadaljni naklonjenosti bileživa se za odbor:

Vinko Strgar,
tč. predsednik.

Milan Menoinger,
tč. tajnik.

Zahvala.

Krščanska ljubezen dela čudeže. Posamezniki in društva, duhovniki in neduhovniki, dragi znanci in mili prijatelji od blizu in daleč kar tekmujejo, da nabirajo in pošiljajo darov za naše uboge pogorelce na Zajčjemvrhu. Sledeča dolga vrsta častitih darovalcev je temu najtehtniši dokaz. So pa p. n. ti-le: Koleg. kapitelj v Novem Mestu 66 gld.; zbirka Franc Kastelica iz Kandije 76 gld. 50 kr.; isti gospod 100 kilo riža; Rihard Dolenc, vodja na Grmu, vsled dovoljenja sl. deželnega odbora 120 mernikov krompirja; Anton Kastelic 17 škafov; dr. Marinko 5 gld.; župnik Ant. Korbič 2 gld. 50 kr.; Pauser 2 gld. in raznih zabojev in vreč; Iv. Krajec 3 gld.; Anton Volčič 15 gld.; župnik T. Potočnik 5 gld.; župnik Janez Kobilica 10 gld.; msg. Matija Jeriha 5 gld.; zbirka „Slovenčeva (I.) 18 gld.; zbirka „Daničina“ (I.) 10 gld.; F. A., kapelan 5 gld.; neimenovana dobrotnica v Novem Mestu 1 gld. 40 kr. in poln jerbas obleke; neimenovana dobrotnica iz Ljubljane 32 kilo razne obleke; Apol. Grčar 5 gld.;

kanonik Hofstetter 10 gld.; J. Br. 2 gld.; Alojzij Puc, župnik, 5 gld.; duhovnik v Ljubljani 30 gld.; neimenovani duhovnik 5 gld.; J. Kos, administrator, 2 gld.; Oroslov Dolenc, svečar, 10 gld.; Avg. Turk, župnik, 2 gld.; A. St. 2 gld.; župnik Matej Jerč 5 gld.; dekan in kapelan iz Zuzemberka 9 gld.; župnik Fr. Schweiger 5 gld.; župnik Nikolaj Križaj 5 gld.; po patru Inocencu iz Novega Mesta 3 gld.; Jož. Jereb, župnik v pokoju, 2 gld. 20 kr.; župnik Simon Zupan 2 gld.; Franc Krek 3 gld.; „Slovenčeva“ zbirka (II.) 26 gld.; dr. J. Strbenc 10 gld.; župnika Janez Karlin in Franc Brulec a 10 gld.; po župniku Val. Brgantu iz Brusnice 15 gld.; župnik M. Barbo 5 gld.; po patru gvardijanu Viljemu 4 gld.; zbirka iz Košane po župniku M. Torkarju 15 gld.; zbirka iz kapiteljna po mil. proštu P. Urhu 20 gld. 14 kr.; po župniku Jan. Mervecu iz Št. Ruperta 23 gld.; narodna čitalnica in dolenijsko pevsko društvo v Novem Mestu po županu Fr. Perko tu in dr. Seguli čisti prebitek veselice 100 gld.; iz Sent-Jernejja po župniku Fettich-Frankheimu 32 gld.; zbirka iz Toplice po župniku J. Babniku 25 gld.; mestni župnik Damijan Pavlič 10 gld.; zbirka faranov iz Št. Janža 7 gld. 86 kr.; župnik Anton Kerčon 5 gld.; po Fr. Kastelicu iz Kandije zopet 1 gld. 50 kr.; po mestnem župniku Mart. Malenšku 90 gld. 45 kr.; iz Starega Trga pri Ložu 7 gld.; duh. svetnik F. Sajovic 5 gld.; dek. upravitelj Nagode 10 gld.; duhovnika iz Prečine 8 gld.; zbirka (II.) „Danice“ 84 gld. 50 kr.; zbirka (III.) „Slovenca“ 9 gld.; po župniku Martinu Poč u 13 gld.; iz Mirne Peči 11 gld. 50 kr.

Vsem Vam zapisanim blagim dobrotnikom v imenu pogorelcev tisočero zahvalo izreka in njihove prošnja in želje — da bi Vaša imena bila zapisana v bukvah življenja — izraža

Jakob Porenta,
župnik.

Stopiče, dne 27. aprila 1894.

Dvovprežna kočija (Landauer)

je na prodaj.

Natančneje pové gosp. Schlegel na Poljanskih ulicah (živilozdravnišnica). 264 3-1

Tovarniško zalogo
šivalnih strojev
in
pristrojev
za vozarenje
ima
IVAN JAK
v Ljubljani, Dunajska cesta 13.
Centki zastonj in franko.

Katoliška Tiskarna
priporočila raznovrsne
vizitnice
po nizki cenli.

DR. IVAN ŠUSTERŠIČ
otvoril je svojo
odvetniško pisarno
v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 2,
I. nadstropje
(v hiši, kjer je Kleinmayr & Bamberg-ova bukvarna).
Uradne ure od 8. do 12. dopoldne in od
2. do 6. popoldne. 263 3-2

Dunajska borza.

Dne 4. maja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 35 .
Zlata renta 4%, davka prosta	120 . 20 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 90 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 . — .
Kreditne akcije, 180 gld.	353 . 20 .
London, 10 funtov strl.	124 . 90 .
Napoleonor (20 fr.)	9 . 94 .
Cesaraki cekini	5 . 90 .
Nemških mark 100	61 . 15 .

Dne 2. maja.

Ogerska zlata renta 4%	119 gld. 25 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 10 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 . 50 .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 . — .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . 50 .
Zastavna pisama avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 50 .
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60 .
Kreditne srečke, 100 gld.	195 . — .
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . 50 .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. 75 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . 50 .
Budolfove srečke, 10 gld.	22 . 50 .
Salmove srečke, 40 gld.	74 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 . — .
Ljubljanske srečke	23 . 25 .
Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	150 . 50 .
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v. 2997	50 .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	104 . 75 .
Papirnih rubeljev 100	133 . 75 .

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.